Als abonnee kan je dit plusartikel lezen.

Onze nieuwe straatfotograaf Marc Pennartz: “Ik doe het met wat de straat me voorschotelt”

Vanaf 20 januari tonen we in *citta*, de weekendbijlage van *Gazet van Antwerpen*, elke week een nieuwe foto van straatfotograaf Marc Pennartz. Zijn beelden bestaan uit snapshots die een glimp van Antwerpen vastleggen. Details uit het dagelijkse leven in de stad, inclusief een beetje chaos en surrealisme, staan centraal.

Mischa Bludts

21 januari 2024 om 09:30

Delen

LEES OOK.“Ooit was de Pelikaanstraat de toegangspoort tot een bijzondere wereld”

Marc Pennartz (57) werd geboren in het Nederlandse Eindhoven en werkte er als journalist voor een regionaal dagblad. In 2004 verhuisde hij naar Antwerpen, waar zijn toenmalige echtgenote werkte. Hij verbleef er vier jaar en schreef artikels voor onder meer *Humo*. Na zeven jaar in Zweden vestigde hij zich uiteindelijk in Mortsel.

In 2015 kreeg Marc persoonlijke tegenslagen te verwerken. “Toen merkte ik dat fotografie een mooie manier was om mijn gedachten te verzetten. Ik ben met het gegeven opgegroeid want mijn vader was een fanatieke hobbyfotograaf. Toen ik nog fulltime in de journalistiek zat, maakte ik af en toe wel eens een foto voor mijn eigen artikels.”

Straatfotografie lag voor de hand. “Je gaat naar buiten en neemt spontaan foto’s van wat je ziet, wat je creativiteit prikkelt. Dat beviel me. Het werd een bijna verslavende activiteit.”

Straatfotograaf Marc Pennartz. © Frederik Beyens

Extra voldoening

Wat is straatfotografie? “Het zijn snapshots, foto’s die je als passant snel maakt. Zo krijg je een enorme diversiteit aan onderwerpen voor je neus, gaande van het dagelijkse leven van mensen tot de omgeving waar ze zich in bevinden. Al die aspecten kan je op verschillende manieren vastleggen, van fel realisme tot een wat zachtere, abstracte toon.”

Marc vindt ook de beperkingen van straatfotografie aantrekkelijk: “In een fotostudio kan je alles tot de kleinste details toe regisseren. Maar hier moet je het doen met wat de straat je voorschotelt, een traditie waar ik me aan hou door zo ongekunsteld mogelijk de realiteit weer te geven. Je hebt bovendien geen vat op elementen zoals het weer en het licht.”

Verder kan je als *urban* fotograaf niet zonder toestemming een foto van iemand nemen. “Ik werk uiteraard niet met modellen en wil niemand echt herkenbaar in beeld brengen. Al is de aanwezigheid van mensen in het beeld wel degelijk belangrijk. Een lastige paradox die vaak tot mislukkingen leidt. Maar als het wél lukt, dan geeft dat een extra gevoel van voldoening.”

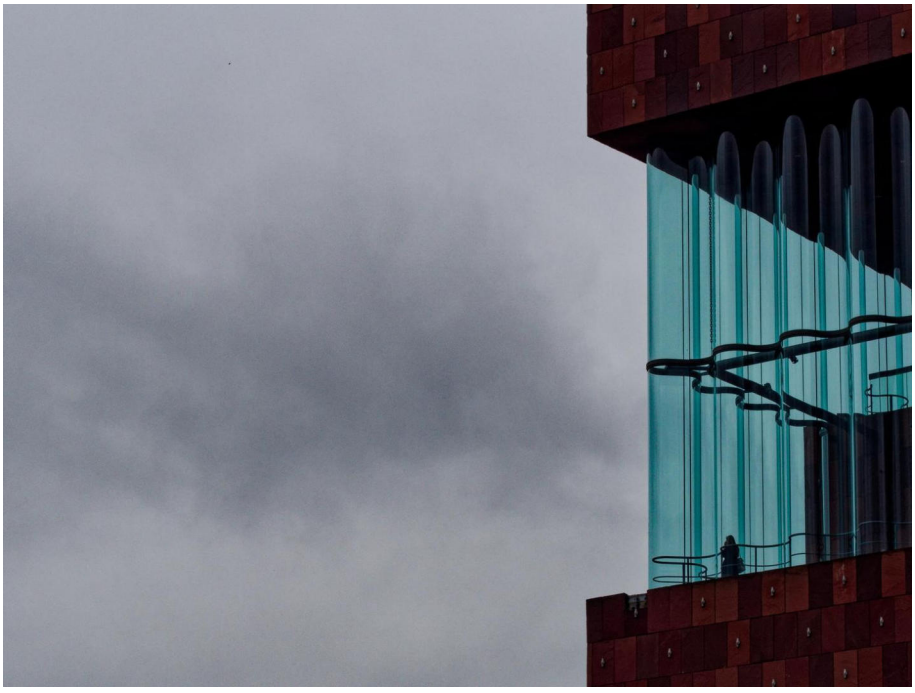

Het MAS. © Marc Pennartz

Vieze strepen

De straatfotograaf gaat met name in Antwerpen met zijn fototoestel aan de slag. “Als je steeds op dezelfde plaats komt, dwing je jezelf om nieuwe invalshoeken te vinden. Het is heel makkelijk om de wereld rond te reizen, waar elke nieuwe plek inspirerend is. Maar door altijd naar dezelfde plaats terug te keren, moet je jezelf telkens opnieuw heruitvinden. Dat is een hele klus: ik maak elke maand ongeveer 2.000 foto’s en dat gebeurt telkens op een paar seconden tijd, heel instinctief.”

Wat maakt Antwerpen zo boeiend? “Ik kijk nog steeds met een Nederlandse bril naar de stad. In mijn thuisland is ruimtelijke ordening heel strak georganiseerd. Alles is er moderner – als een huis daar na twintig jaar niet meer bevalt, wordt het tegen de vlakte gegooid om plaats te maken voor iets nieuws. Alles ziet er daardoor vaak zo’n beetje hetzelfde uit. De Belgische architecturale wanorde vind ik veel boeiender: je weet nooit wat je om de volgende hoek zal tegenkomen. Dat maakt het allemaal spannend.”

“Ook in dingen die als lelijk worden gezien, zit er soms iets moois. Pakweg een patroon van vieze strepen op een lantaarnpaal. En dat soort beelden vind je makkelijker in een ‘chaotische’ omgeving als Antwerpen, dan in het keurig geregelde Nederland.”

“Ik vind het erg fijn als mensen een foto bekijken en zeggen: “deze omgeving ken ik goed, maar ik had jouw insteek nog nooit waargenomen. Nu kijk ik hier helemaal anders naar. Dat is mijn ultieme voldoening.”

Hieronder tonen we alvast een paar foto’s die Marc Pennartz eerder al maakte:

Hoek van de De Keyserlei en de Pelikaanstraat

“Deze foto maakte ik aan de ingang van de premetro aan het Centraal Station, door twee lagen glas heen. Het contrast van die ene persoon met zijn rode jas, het chaotische, altijd drukke stadsbeeld en de kille omgeving die toch intensief wordt gebruikt, sprak me erg aan. Een stad is nooit clean.”

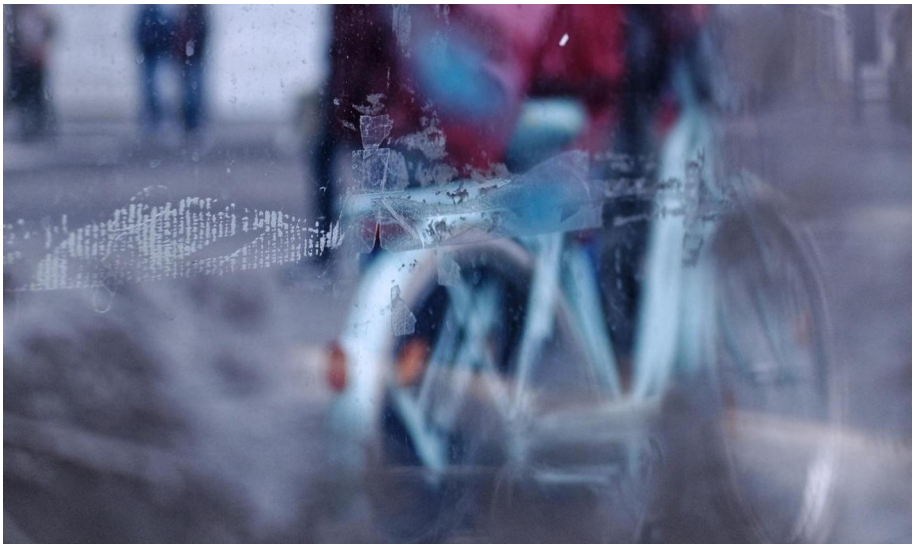

© Marc Pennartz

Trappen van het Noorderterras aan de Scheldekaaien

“Hier zie je de reflectie van een koppeltje in het raam van een kantoorgebouw aan de Jordaenskaai. Zijn ze verliefd of maken ze net ruzie? Ik weet het, net zoals de toeschouwer, niet. Maar er zit toch een bepaalde warmte in die twee terwijl de omgeving koel en zakelijk is. Het is een mix van harmonie en contrast.”

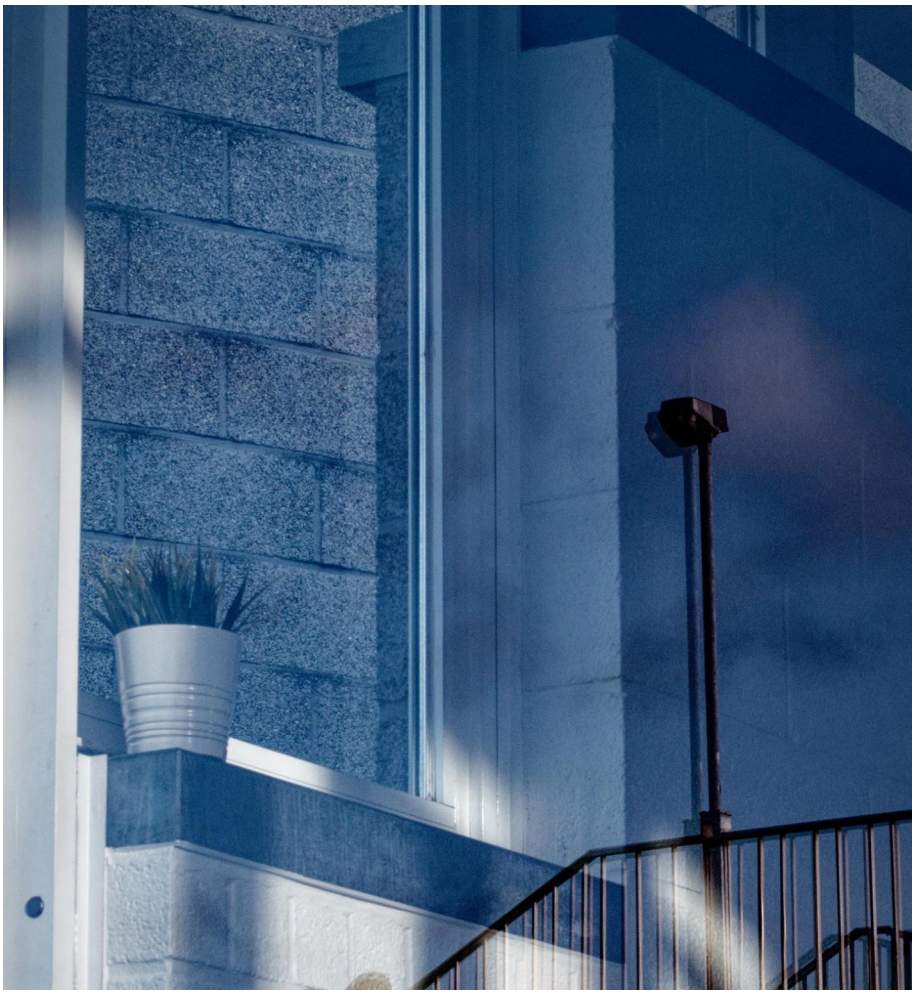

© Marc Pennartz

Vitrine van een kledingzaak in de Leopoldstraat

“Ik nam deze foto tijdens de kerstperiode. Iemand heeft geprobeerd de vitrine van deze chique boetiek in te slaan, al weten we niet waarom. De mannequins die je op de achtergrond ziet, tonen winterkledij en een witte kerstboom. Het bijna gebroken glas ziet er van dichtbij uit als ijskristallen en zorgt zo ironisch genoeg voor extra kerstsfeer. Als fotograaf ben ik stiekem dankbaar voor dat vandalisme.”

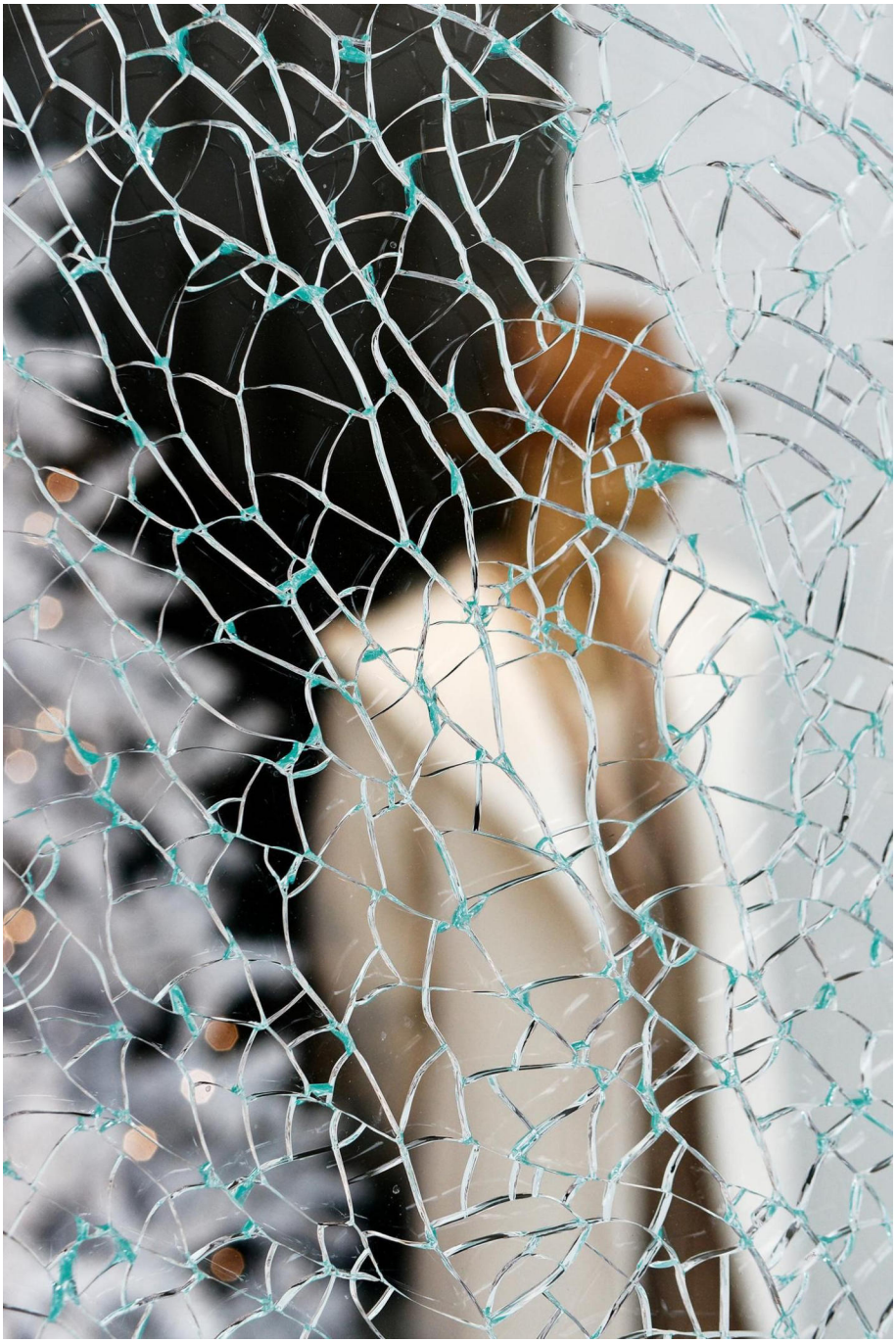

© Marc Pennartz

Starbucks in het Centraal Station

“Deze foto kan van een luchthaven komen. Een vermoeide reiziger, die zijn hoodie over zijn hoofd trok om even tot zichzelf te komen. Een tekenend beeld dat een zekere rust uitstraalt. Maar tegelijk heeft de man met al zijn bagage misschien ook al een en ander meegemaakt? Of heeft zijn trein gewoon vertraging? Je kan qua context je fantasie opnieuw de vrije loop laten.”

© Marc Pennartz

De Meir, genomen vanuit de Stadsfeestzaal

“Deze foto nam ik in 2022, op een heel regenachtige dag. Ik ging even schuilen aan de ingang van de Stadsfeestzaal en zag heel wat mensen met een paraplu en goed aangekleed door de regen snelwandelen. Ik vond het contrast met het relaxte model en haar zomerse lingerie boeiend, zeker in combinatie met dat afspanningslint.”

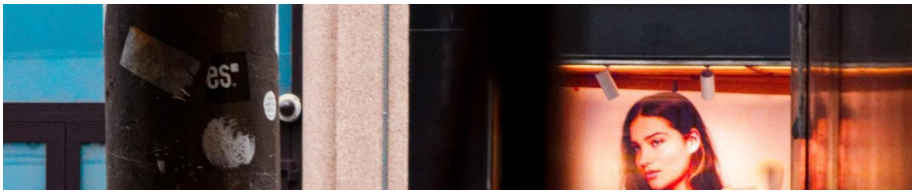

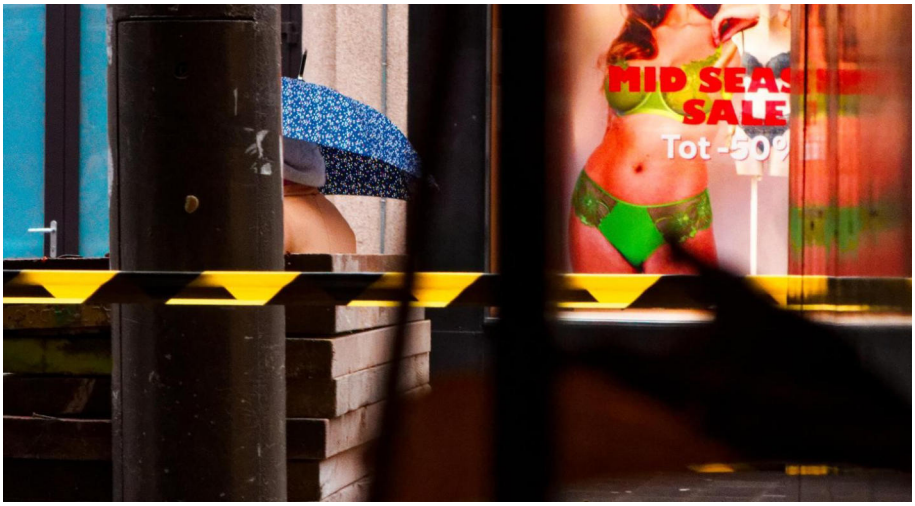

© Marc Pennartz

Kapsalon in de Lange Nieuwstraat

“De man is kaal dus ik vermoed dat hij de kapper is. Hij leest een krant, wachtend op nieuwe klanten. Ik fotografeerde hem door het raam, waardoor ik een reflectie kreeg van de spiegels in zijn zaak. Het resultaat geeft een nogal surrealistisch effect. Ook hier wordt je fantasie geprikkeld. Het is een momentopname, maar zo ziet de wereld er nu eenmaal uit. Dat is onze realiteit, al zijn we dat gegeven in onze drukke leven een beetje ontwend. Net dat wil ik met mijn straatfotografie opnieuw vastleggen.”

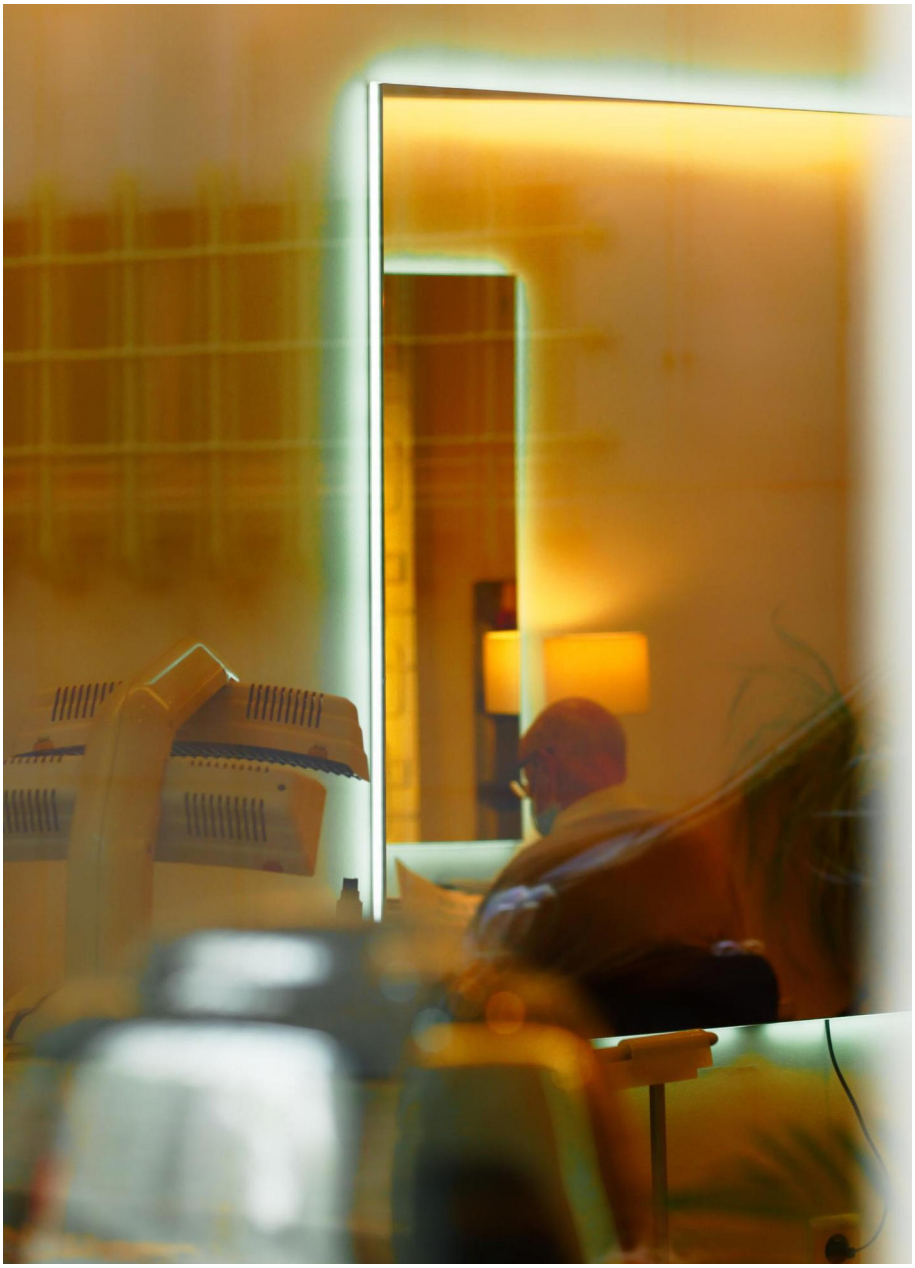

© Marc Pennartz

www.straatfotograaf.be

citta